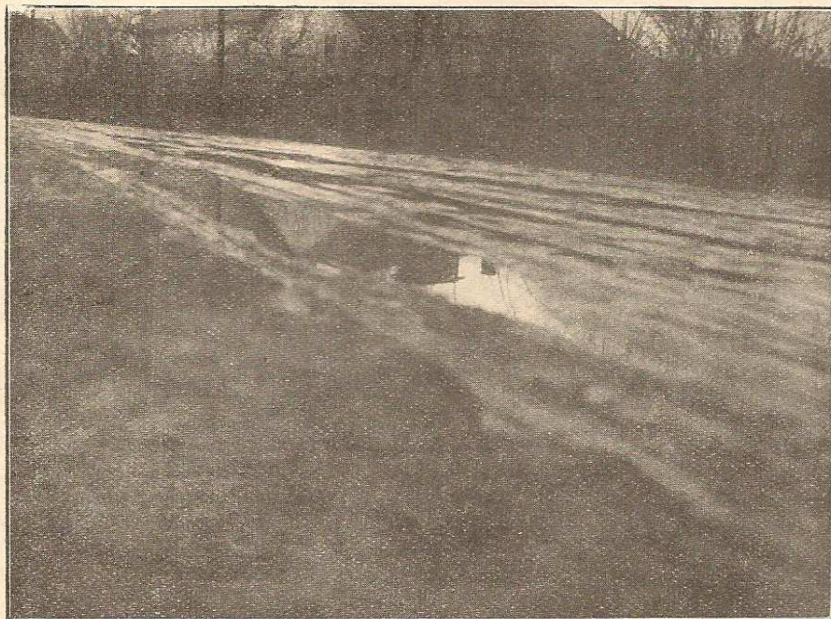

Nikoliv řeka s ledy, nýbrž okresní „silnice“ v Řečanech-nádraží.

— měl rozkaz „spravit silnici, ale hromádky šterku nechati celé“ čili aby se vlk nažral a . . . Cesta na nádraží v Řečanech po chodníku zatopeném v blátě se silnice seškrabaném a vodě zase znamená dnes pozoruhodný výkon akrobatický pro občana-pěšáka, kdežto k vykonání výpravy z Řečan do Trnávky po okresní „silnici“ odhodlají se zde jen ti nejodvážnější jednotlivci. Celá tato idyla v nynější době pokryta je mořem bláta, přes které valí se s největší námahou koňské povozy, kdežto pěši chodí příkopem a po okrajích polí.

Automobily přijíždějící po dobrém úseku silnice od Labětína směrem ku Praze, ocitujíce se v obci Řečanech, pojednou v těchto děrách a roklích zpravidla prudce zabrzdí, a nedostanou-li se do smyku a neoctnou-li se v příkopu, polekaně táž se některého domorodce, kudy že vede silnice do Prahy a v jakých že se octli močálech. O motocyklech vůbec nemluvě, ty zůstávají v blátě zabořeny a jezdec musí stroj svůj přes celý úsek blátem tlačiti; jak vypadá, netřeba podotýkati. Zdejší úsek zůstane v paměti zajisté každému, kdo zde jednou přešel, po druhé si to rozmyslí, a silostroje raději volí delší cestu buď jižně přes Kutnou Horu neb severně přes Chlumec n. /Cidl.

Le tošního roku není na úseku Trnávka-Řečany jediné hromádky šterku; prý okres nemá peněz! Mezi tím

betonují, asfaltují a dláždí se odlehle úseky okresních silnic v nejzapadlejších končinách okresu přeloučského. Že v tomto kraji, okresem tak štědře obmyšleném, nachází se zrovna bydlíště pana vrchního silničního referenta, je pouhou náhodou. Okres vymlouvá se na to, že Pražská železářská společnost silnici tu zničila a neplatí k udržování ani haléře, kdežto ta opět tvrdí, že nabídla pro rekonstrukci okresu dobrovolně 53.000 Kč, o čemž okres zase tvrdí, že je to málo a že prý ten návrh leží někde v Praze u zem. výboru dosud nevyřízen. Vinu, že zde dnes není ani kostky šterku, svádí okres na doda-

MOTOR PRACUJE PRO VÁS.

vatele, že prý nedodržel smlouvu, dodatel zase vymlouvá se na to, že se mu pozdě vzkázalo! Okresu též navrženo udělati prozatím rekonstrukci v tom smyslu, že dá parním svým válcem silnici rozorati a opět přikuliti, což tento však odmítl poukazuje na to, že na milé silnici není čeho rozorati. . . !

Kdyby si Pražská žel. spol. postavila lanovku aneb úzkokolejku až ke kolejším státní dráhy vedoucí přímo pod kopcem, kde seruda doluje, a nakládala tak surovinu přímo do vagonů, celé zlo by odpadlo, drahé a pomalé povozy

až na 3 km vzdálené nádraží by odpadly vůbec.

V každém případě a vždy odnesou to silostroje, platíci „silniční daň“, kdežto ostatní vozidla tuto silnici ničí, neplatíce ani haléře! V tomto nedostatku zákona vězí celé zlo!

Úseki okresní silnice Trnávka-Řečany, nejdůležitější, poněvadž nejfrekventovanější a na hlavní spoji Praha-východní Čechy ležící, ponechán je zatím ve stavu, který nesnese porovnání ani s poslední cestou vozovou, ať se při tom třeba silnice dorazí nadobro až do základu. A dovolání nikde žádné! ?!

Dva zdejší živnostníci, majitelé silostrojů, odepřeli již zaplatiti silniční daň za rok 1928, což také úřadu oznámili. Jeden z nich, který odkázán jest svojí živností výhradně na používání úseku Trnávka-Řečany, spotřeboval zde za jediný rok 3 garnitury gum, celkové opravy stály ho na 80 tisíc Kč a silostroj svůj v přítomné době vůbec používati nemůže, poněvadž silnice toho dnes již nepřipouští. Třetí zdejší majitel nákladního auta, které musí si držeti z důvodu provozování podniku saisonního s ohledem na krátkou dobu trvání této, používá nákladní automobil dokazatelně pouze po 2 měsíce v roce, ačkoliv musí platiti za silostroj silniční dárku ca. 2000 Kč za celý rok, jak se samo sebou rozumí, kdežto dvacet koňských povozů, používajících silnici mimo neděle a státní svátky den co den čas-nečas, neplatí ani haléře! Aby toto nákladní auto, na podzim nové a používané toliko po 2 měsíce, se jak se patří „zajezdilo“, aby čepy, klouby, gumy a péra se náležitě „zaběhaly“ a nešly vzdor malému upotřebení dvouměsíčnímu moc „štram“, o to je zde v důsledku štědré péče, které se tato silnicetěší, postaráno, a také pojišťovna bude míti z toho radost.

Zanáší-li se některý motorkář myšlenkou sebevražednou, doporučuji mu živě výlet do zdejšího kraje s pokusnou jízdou po okresní silnici v úseku Trnávka-Řečany, pokud ovšem bez bližší informace domorodců vůbec pozná, čemu se zde „silnice“ říká. Dne 14. ledna t. r. rozbilo si auto pana ministra Najmana zde pneumatiku a auto s pěti pány dostalo se jediné proto pouze na chodník, že stalo se to uprostřed obce Trnávky.

S a p i e n t i s a t! — — —

H.

AT ŽIJE SILNIČNÍ FOND!

Otiskujeme dopis a fotografie našeho čtenáře, z nichž jest nejlépe viděti, za koho platíme rozbité silnice a při tom, zdá se ještě, že marně.

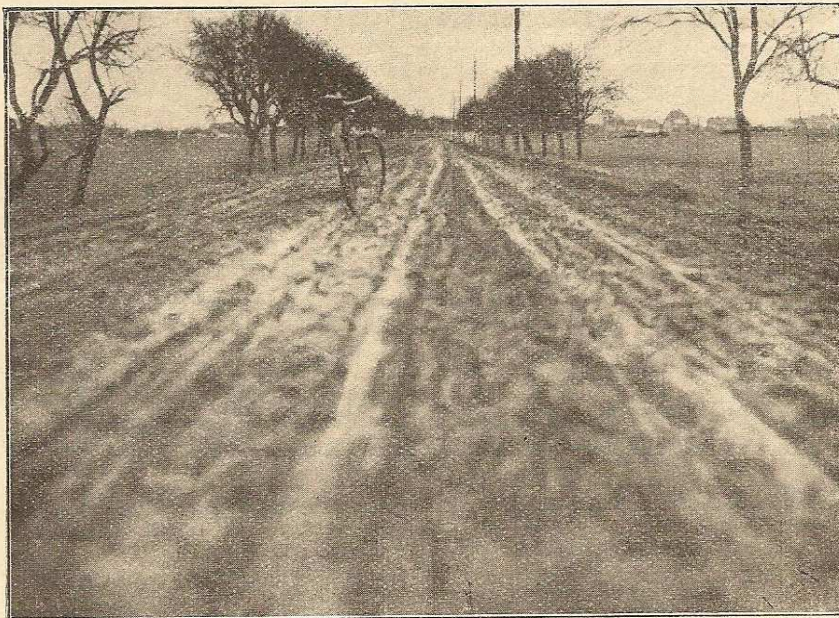
Jakožto předplatiteli Vašeho ct. listu od jeho založení, dovoluji, abych Vám tímto zaslal příspěvek ke stati „Silniční dávka silostrojů“.

O tom, jak pamatováno jest na majitele moderních prostředků dopravních, které prý dle práva, pravidla a zákona jediné a výhradně silnice naše ničí, kdežto všechna ostatní vozidla patrně silnicím na jakosti ještě „přilepšují“ a proto také neplatí ani haléře na jejich udržování, o tom podává znamenitý doklad následující obraz z východních Čech — tedy nikoliv snad z Asie, jak by se snad mnohý mohl podle přiložených tří ilustrací domnívati.

Úsek silnice Trnávka-Řečany n./L. patří k hlavní spoji Praha-Kolín-Pardubice a jest jakožto nejkratší spojuvací trať Praha-východní Čechy silostroji velmi silně používán; úsek ten byl před třemi lety nově válcován, a to z Trnávky do Řečan a dále přes obec Labětín a přejezd státní dráhy až ke státní silnici směrem ku Přelouči.

Pražská železářská společnost provozuje kolem obce Chvaletic, poblíže Trnávky, dolování a vozí rudu tam dobývanou po okresní silnici Chvaletice-Trnávka-Řečany na nádraží Kladruby-Řečany, stanice to hlavní trati Praha-Brno; zde se pak surovina nakládá do vagonů a posílá do Kladna. Ruda ta odváží se z dolů povozy koňskými, a to 16 vlastními a 4 selskými páry, kterýchžto dvacet povozů jest zavázáno vykonati cestu Chvaletice-Trnávka-Řečany nádraží a zpět (mimo neděle a svátky státní) denně každý třikrát bez ohledu na počasí.

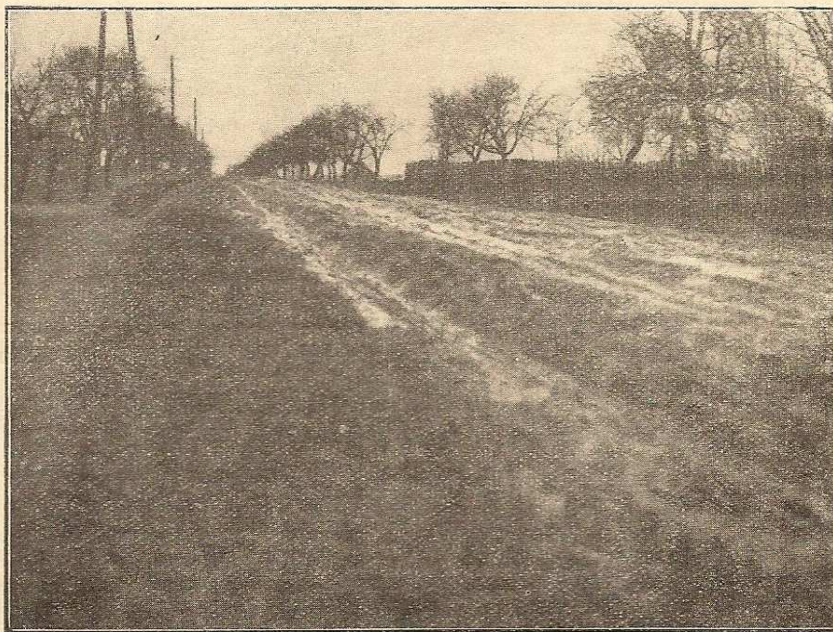
Mezitím co úsek silnice Řečany-Labětín a dále jest od doby posledního válcování ve stavu celkově dobrém, jest úsek z Trnávky do Řečan a na nádraží následkem zmíněné překotné frekvence ve stavu desolátním, který dovede si představití pouze ten, kdo byl nucen zde silostrojem jednou přejeti a který na toto dobrodružství zajiště dlouho s hrůzou vzpomínati bude: hluboce vyježděné koleje po celé šíři silnice střídají se zde s bezdnými jamami, mezi tím co po obou stranách kupí se náspy seškrabaného kolikaleťného bláta, pro něž již ani místa není, v lepších časech kdysi malebně přerušo-

Klasický příklad stavu našich silnic. Okresní „silnice“ Trnávka-Řečany směrem k Pardubicům.

ného hromádkou šterku, blátem pokrytého. O tomto šterku by se byl obyčejný smrtelník snad domníval, že jest určen k opravě silnice, ale chyba lávky: hromádky ty, dle přísného rozkazu úzkost-

livě na svém místě stráženy a jako železná reserva považované, octly se konečně v zarostlém příkopě, kdežto cestář — s 19 služebními lety a královským platem měsíčním, pravím 372 Kč

Okresní „silnice“ Řečany-Trnávka směrem ku Praze.